

лядѣта сж длѣжни да му се покоряватъ, догдѣ се отдѣлѣтъ отъ него. Жената става домовладика, кога умре мъжъ ѿ, но ако е способна; ако не е, тя прѣдава управлението на кѣщата на способния отъ синоветѣ си.

Еленско. — Главата на домакинството е бащата на всички или дѣдото. Той се казва различно. Външнитѣ му вѣкатѣ: *домакинъ, чорбаджия, евз-сайбия* и пр. Близнитѣ му казватъ: *стария, дѣртия*; жената — *гядуто* (дѣдото), *ступана, чилѣка*.

Жената може да бѣде домовладика и зове се тогазъ *домакинѣка, чорбаджийѣка* или *баба*. Но това бива само, ако подиръ смъртѣта на ступанѣтъ, въ кѣщи нѣма отрасналъ членъ (синъ, братъ).

Бѣлѣжка. — Турцитѣ по нашенско употрѣбляватъ думитѣ *домакинъ* и *домакинѣка* като обидно изражение. Въ голѣмо или малко семейство не могатъ да бѣдѣтъ повече отъ единъ домовладика.

Казанлъшко. — Глава на кѣщата е бащата (въ малкитѣ домакинства) и се казва *старийтъ*.

Жена може да бѣде глава на кѣщата до като синоветѣ ѿ сж ѿоще малки. Въ малкитѣ и голѣмитѣ домакинства домовладиката бива само единъ. Кога се ожени повторно майката, то вторитѣ ѿ мъжъ става глава на малкитѣ ѿ дѣца, ако нѣма назначенъ опекунъ.

Въ Мѣглишъ жена може да бѣде *домакинъ*, само ако е нейно имуществото, инѣкъ по право домакинството минава на най-старий синъ, безъ да се гледа на способностъ.

Въ Яйканлий жена може да бѣде домовладика, но само на малолѣтни дѣца. Ако има старъ, голѣмъ синъ, той поема домакинството и се грижи за всички и всеичко, както бащата.

Копривщица. — Глава на домакинството бива старий баща; наричатъ го различно — *домовникъ, домакинъ, старей* или *кѣщовникъ*. Жена не може да бѣде домовладика, освѣнъ ако остане вдовица съ малки дѣца, безъ нѣкои близки на възраст отъ тоя родъ.

Лѣсковецъ. — Глава на домакинството е бащата. Той се зове: *кѣщовникъ, домакинъ, чорбаджия, господаръ, дѣдо, ступанъ, сайбия (евз-сайбия, мюлкъ-сайбия), глава*.

Жена, и дору мома, може да бѣде домовладика, кога нѣма отраснали синове или братя.